

Den 9.april 1945 kom det et skriv fra forsvarstaben i London til basen ved Haglebu:

Punkt 3: Fra Forsvarets Overkommando har vi fått ordre om at tyske patruljer ikke skal angripes på det nåværende tidspunkt, medmindre det skjer i rent selvforsvar.

6: Som et ledd i kampen mot forræderne skal det planlegges en aksjon mot avdelinger og enkeltpersoner tilhørende Statspoliti, Hirden og Hirdens Bedriftsvern. Kun Deres stab skal vite at dette blir en samlet aksjon og at de forskjellige oppgaver derfor må fordeles til forskjellige enheter. De skal innen 20. april oppgi hit hvilke mål De velger, og hvor mange mann De mener å utta til hvert mål, hvoretter detaljert beskjed vil bli sendt Dem om aksjonens utførelse.

Karene i Base Elg, (ledet av senere Generalmajor Paul M. Strande), var avgitt fra Milorg og direkte underlagt Forsvarets Overkommando og de allierte i London. Dette skapte problemer for Milorgsjefen Jens C. Hauge. Hauge opptratte som mellommann mellom de allierte og Wehrmacht. Wehrmacht hadde fordeler av at når de skulle kapitulere overfor de allierte, skulle det være disiplinerte mannskaper som overtok vaktholdet av de tyske soldatene.

Haglebu-slaget viste en mangelfull disiplin ved styrkene underlagt F.O., og Hauge fikk problemer med å forklare tyskerne årsaken til bruddet på retningslinjene som skulle føre til en smertefri kapitulasjon fra tysk side.

Distriktsjef O. Hasselknippe i D. 14.2 var våren 1945 i England for å hjelpe til med å løse motsetningen mellom Elg og Milorg. Hauge overtok kommandoen over karene i gruppe Elg. Han innsatte Hermann Vogt som ny leder istedenfor Strande med virkning fra 8.mai.

Vikersund                      27-2 1995

Rolv Olsen